Ao. 1858. Dingsdag

No. 47. 20 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 15 *April* 1858.

Op de aankondiging dd. 4 Maart jl., namens den Gouverneur, in het Gouvernements Advertentie blad van Zaturdag den 6 dier maand geplaatst, omtrent de voorwaarden, waaronder de vijf honderd Chinesche immigranten, wier aankomst tegemoet gezien wordt, in huur verkregen kunnen worden, zijn slechts eenige aanvragen tot huring, onder eenig voorbehoud, ingekomen.

Eenige planters hebben, met blootlegging van hunne voorname bezwaren tegen het in dienst nemen dier arbeiders, zich evenwel daartoe bereid verklaard, ingeval de volgende voorstellen konden ingewilligd worden:

dat het Gouvernement de helft van de op drie honderd Gulden per hoofd geraamde kosten van engagement en aanvoer, voor zijne rekening neme, en voor de ten laste der huurders komende wederhelft ad honderd vijftig Gulden, aan hen, die het wenschen, tegen voldoenden borgtogt, een renteloos voorschot verleene, om terugbetaald te worden in vijf jaarlijksche termijnen;

dat, indien het niet gelukken mogt, om, — gelijk de Gouverneur meent te mogen verwachten, — binnen twee maanden, na den aanvang van de huur dier Immigranten, hen tot wijziging der door den Nederlandschen Consul te *Canton* met hen aangegane overeenkomsten te bewegen, in dier voege, dat zij, bij het kostelooze genot van woning en geneeskundige verpleging, overigens niets gratis en geene andere belooning zullen genieten dan in verhouding tot den arbeid dien zij zullen verrigten per taak en volgens tarief; de huurders, die het zullen verlangen, bij het einde dier twee maanden, van hun contract ontheven, en de immigranten door het Gouvernement teruggenomen zullen worden;

dat Zijne Excellentie bij het Opperbestuur ondersteune hun verzoek: dat bij overlijden van immigranten vóór het einde van hunnen diensttijd, zooveel als van het voorschot ad honderd vijftig Gulden, te berekenen van het overlijden af, tot aan het einde van den diensttijd toe, nog verschuldigd mogt zijn, worde kwijtgescholden;

en dat overigens vaste regelen worden gesteld omtrent de ondersteuning door de Regering te verleenen, tot het engageren van immigranten van regeringswege of door particulieren aan te voeren.

Hoezeer de kosten van aanvoer, luidens later ontvangen berigten, de som van drie honderd Gulden per hoofd zullen overschrijden, welk surplus het Gouvernement te zijnen laste neemt; — hoezeer ook op het Gouvernement de verpligting rust, om de immigranten, na verloop van hunnen diensttijd, indien zij het verkiezen, vrijen terugtogt naar hun Vaderland te verleenen; — zoo heeft de Heer Gouverneur nogtans, in aanmerking nemende, dat het doel is, den landbouw te gemoet te komen, *voor zooveel betreft de thans verwacht wordende immigranten*, in het algemeen belang, de gedane voorstellen bewilligd; waartegen Zijne Excellentie vertrouwt, dat ieder belanghebbende het mogelijke aanwende tot bevordering van meerdere aanvoeren, waarvan de toekomst dezer Kolonie afhankelijk is.

Op last van den Heer Gouverneur wordt het voorgaande aangekondigd, met uitnoodiging aan elk, die alsnog mogt wenschen, immigranten in huur aan te nemen, om zijne daartoe strekkende schriftelijke opgave ter Gouvernements-Secretarie in te dienen, vóór of uiterlijk op den 27n. dezer maand; — wordende ten overvloede opgemerkt, dat de voorwaarden voorkomende in het Gouvernements Advertentie Blad van 6 Maart jl. No. 28, voor zoover die door het bovenstaande niet gewijzigd zijn, van kracht blijven.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 16 *April* 1858.

Bij Gouvernements resolutie van den 10 dezer maand No. 2, is:

1o. Aan den Heer Mr. F. M. C. Pels Rijcken, *President van het Geregtshof* alhier, verleend een buitenlandsch verlof, voor den tijd van *een* jaar;

2o. Ter voorziening in de dienst, gedurende dat verlof, gequalificeerd:

a. tot fungerenden President van het Geregtshof, het oudste lid van dat hof Mr. J. C. Palthe Wesenhagen.

b. tot tijdelijk Lid van het Geregtshof, de Assessor bij het Collegie van Kleine Zaken Mr. J. M. Janssen Eijken Sluijters.

c. tot tijdelijken Assessor bij het Collegie van Kleine Zaken de Heer J. de Jong, Hoofd Commies ter Administratie van Financien.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 16 *April* 1858.

Bij Gouvernements-resolutie van den 15n. dezer maand, No. 6, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den Heer W. Humphreijs, op zijn verzoek, *eervol* ontslag verleend als Lid van den Kolonialen Raad en als Heemraad der divisien *Boven Commewijne* en *Beneden Commewijne*, met dankbetuiging voor de door hem in die betrekkingen bewezen goede diensten; en zijn de Heemraadschappen dier divisien tijdelijk opgedragen geworden, het eerstgenoemde aan het Lid van den Kolonialen Raad A. H. F. J. Kennedij en het laatstgenoemde aan het Lid van dien Raad W. E. Ruhmann.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 16 *April* 1858.

[4583] Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan om de Slavin *Kaatje*, geboren in 1826, dochter van *Martha*, van den naam van Plantaadje *Vreeland*, gelegen in de divisie *Boven Suriname en Thorarica*, af- op dien van J. C. de Normandie 's Jacob, voor den vrijdom te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
16 April. Van den slaaf *Frans*, geboren in 1823, zoon van *Affiba*, toebehoorende aan M. Jochems.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Gouvernement-Secretarie.

Paramaribo, den 19 *April* 1858.

(4456) Ten verzoeke van Adrianus Voordewind wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Post-Kantoor.

De op **Woensdag** den 21n. dezer, via *Coronie*, en *Nickerie* naar *Demerarij*, per de Koloniale Schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. MEIJER, te verzenden Brievenpakketten, zullen op dien dag ten **12 URE** worden gesloten.

Paramaribo, den 16 *April* 1858.
De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 18 *April* 1858.

Op den negenden April d. j. is behoorlijk aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Pieter Marinus Netscher
en
Anna Maria Thurkow.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Z. Exc. den Heer Gouverneur aan de minst inschrijvenden aanbesteden, de levering van

diverse Kleedingstukken en andere Benoodigdheden

voor de gecondemneerden te fort *Nw. Amsterdam.*

De Bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements-Secretarie, alwaar eene specifieke lijst is aangeplakt, zal geligt worden op Maandag den 26 dezer maand, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 19 *April* 1858.
De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

(4457) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 23n. April 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De verlatene plantaadjen **Scheveningen** en **IJvershoop.**

Paramaribo, den 19 *April* 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den* 19 *April* 1858.

De eerste kunstvoorstelling van den heer Leo Taylor, op laatstleden Zaturdag avond, heeft den lof bevestigd, dien de Engelsche, Amerikaansche en W. I. dagbladen hem hebben toegezwaaid. — Indedaad verraste, verbaasde en vermaakte hij zijne toeschouwers met de meest treffende en begoochelende toeren, te verscheiden om op te noemen.

Zijne laatste voorstelling zal op Dingsdag plaats hebben; wij bevelen derhalve degenen, die een aangenamen avond willen doorbrengen, ten sterkste aan, den heer Taylor met een bezoek te vereeren, overtuigd dat zij met levendig genoegen weder huiswaarts zullen keeren.

ZAKELIJKE INHOUD der in ons vorig Nommer besproken Brochure.

Keizer Napoleon III en Engeland.

(*Vervolg en slot van ons vorig No.*)

VI.

Wij komen nu aan het teederste punt tusschen beide landen, aan dat punt, hetwelk, indien men niet met openhartige verklaringen voor den dag kwam, het meest geschikt is om het vertrouwen, dat de kracht van hun bondgenootschap uitmaakt, te schokken. Deze verklaring is noodzakelijk geworden, niet om er grieven uit te putten, maar om de feiten op te helderen en de gevoelens te regtvaardigen, die in Frankrijk aan den dag gelegd zijn.

De aanslag van 14 Januarij had Parijs, Frankrijk en weldra geheel Europa met verbazing getroffen. Nadat men in de eerste plaats Gode gedankt had, vroeg men zich af wat de bron was dier misdaad, van waar de moordenaars kwamen, in welk middenpunt zij denkbeelden opgevat hadden, zoo snood en barbaarsch, dat zij niets menschelijks meer hadden. De moordenaars kwamen van Engeland; de misdaad was voorbereid, aangemoedigd, misschien bezoldigd door die zustervereenigingen van uitgewekenen, welke de edelmoedige gastvrijheid van een vrij land, waar zij zich veilig achten in hunne onophoudelijke zamenspanning tot moord, oneer aandoen.

Wat is natuurlijker dan dat men zich hierbij afvroeg: Hoe, moeten dan immer in Engeland de aanslagen tegen het leven des keizers en der maatschappij gesmeed worden? Is het datgeen wat wij te wachten hebben van eene alliantie, zoo trouw volgehouden gedurende den vrede, zoo roemrijk bevestigd door den oorlog?

Inderdaad, de aanslag van 14 Jan. was niet de eerste, die te Londen gesmeed werd. Andere misdaden, wel is waar minder verschrikkelijk, maar waarvan het denkbeeld even strafbaar was, hadden denzelfden oorsprong. Zij zijn alle voortgekomen uit den boezem dier revolutionnaire vereenigingen, welke periodiek hare vergaderingen houden, welke sedert zes jaren openlijk het regt prediken om den keizer te dooden, welke den moord tot leerstelling en tot pligt aannemen, welke de lieden, door hen omgekocht, aan het dweepen brengen, welke de onbezonnenen, reeds tot dweeperij vervoerd, van wapens voorzien, welke de moordenaars, nadat hun voorgeschreven is hoe te handelen, afvaardigen en welke vervolgens, onder de bescherming der Engelsche gastvrijheid, het resultaat harer verschrikkelijke machinatien afwachten.

Wil men het bewijs? Welnu, het is opgeteekend in de jaarboeken der crimineele reptspleging.

VII.

Den 29sten Junij 1852 ontdekte de policie in de straat Reine Blanche, nabij de barrière van Fontainebleau, eene volledig ingerigte fabriek van machines, bestemd voor een aanslag die in de maand Augustus moest plaats hebben. Het plan dier misdaad ging van Londen uit. De reis van een der afwezige beschuldigden naar die hoofdstad, zijne verstandhouding met de uitgewekenen, de in beslag genomene briefwisseling, laten dienaangaande volstrekt geen twijfel over.

In Januarij 1853 wordt Kelsch na een heftigen tegenstand te Parijs gearresteerd, alsmede Galli en Rossi. Kelsch, wiens snoode oogmerken bij de policie bekend waren en daardoor verijdeld werden, kwam insgelijks van Londen. De inlichtingen bewijzen het dat hij gezonden en bezoldigd was door het centraal democratisch committé, aan welks hoofd Ledru Rollin en Mazzini staan. Naar Cayenne vervoerd, verwierf hij van de goedertierendheid des keizers gratie.

Eenige maanden daarna kwam de oud-sergeant Boichot in Frankrijk; hij wordt door de policie gearresteerd en door de justitie veroordeeld. Even als de anderen kwam Boichot van Londen.

In 185? vond Magen, een der ijverigste werktuigen van Ledru Rollin, granaten uit, die bij den minsten stoot moesten springen. In Belgie bij versterk veroordeeld, neemt hij de vlugt en zoekt, even als zijne medepligtigen Sanders en Brunet, eene schuilplaats te Londen, te midden van moord ademende zamenzweerders, die hem als een broeder ontvangen.

Eenigen tijd na de veroordeeling van Magen, arresteerde de policie te Batignolles iemand, die een granaat bij zich had van hetzelfde model als door Magen was uitgevonden. Het was Carpenza, lid van het genootschap *de Algemeene Broederschap*, zamengesteld uit de overblijfselen van het genootschap, dat door Ch. Delécluze, den zendeling van Ledru Rollin, was tot stand gebragt. Carpenza was reeds vroeger veroordeeld wegens deelneming aan geheime genootschappen. Andermaal op 4 Augustus 1855 veroordeeld, werd hij naar Cayenne gezonden, waar hij er in geslaagd is om te ontvlugten.

Zelfs vóór het proces Magen c. s.; ontdekte men door toeval op den Noordelijken spoorweg eene helsche machine, volgens hetzelfde stelsel der granaten vervaardigd en welke onder het rijtuig waarin de keizer gezeten was, moest springen. De instructie heeft op eene onwraakbare wijze de medepligtigheid van Déron, van Louis (uit Rijssel), van Vandomme, van de broeders Jacquin (uit Brussel), van D'henins en van Desquiens aan het licht gebragt. De vier eerste werden bij verstek ter dood ter veroordeeld; Deron, het hoofd van dit komplot, nam de wijk naar Londen, waar hij met Ledru Rollin in zulk een gemeenzamen omgang leefde, dat hij een zijner meest vertrouwde aanhangers geworden is.

Den 28n. April 1854 lost Pianori, als het ware met het pistool op de borst, twee schoten op den keizer. Hij kwam uit Londen en Mazzini was het die hem het loon zijner misdaad ter hand gesteld had. Maar dit is nog niet alles: de democratische genootschappen dier hoofdstad lieten eene medaille slaan ter herinnering aan de moedige daad van Pianori; den 22n. September werd eene vergadering gehouden, waarin zich redenaars deden hooren, die te midden der bijvalsbetuigingen der leden, op den aanslag in de Champs-Elysées eene lofrede hielden en den dood van Pianori als dien van een martelaar betreurden.

Een weinig later werden Tibaldi, Grilli en Bortolotti gearresteerd, vóór dat zij hun voornemen ten uitvoer konden brengen; deze ellendelingen waren slechts de slaafsche werktuigen van onverzoenlijke booswichten. De impulsie tot dezen nieuwen aanslag ging alweer van Londen uit, van den kring dier uitgewekenen, waar de justitie de schuldigen vond, hen brandmerkte, hen veroordeelde, zonder hen te kunnen bereiken of treffen.

Eindelijk werden den 14n. Januarij 1858 vier

Italianen hunne granaten onder het rijtuig des keizers, die als door een wonder gered werd, even als de keizerin. Door die granaten werden 10 personen gedood en 156 gekwetst. De nieuwe moordenaars kwamen uit Londen. Deze verschrikkelijke projectilen, die, terwijl zij haar doel misten, zooveel slagtoffers troffen, en daardoor het moordtooneel tot een volslagen bloedbad maakten, zijn in Engeland vervaardigd. Twee Engelschen, Allsop en Hodge, zijn in dat complot gewikkeld, alsmede een Franschman, Bernard, die naar Londen uitgeweken is.

Bij deze zoo talrijke aanslagen kan men nog de opruijing voegen, die onophoudelijk tot den moord aansporen. De revolutionnaire vereeniging, zamengesteld uit uitgewekenen, paren de theorie aan de praktijk. Deze vereenigingen zijn rusteloos werkzaam; nu en dan door persoonlijk antagonisme verdeeld, zijn zij het altijd eens, wanneer het de aanmoediging en verheerlijking van moordaanslagen geldt. Zij hebben hunne vergaderingen; zij houden redevoeringen, geven brochures in het licht en verspreiden die. Immer dringen daarvan eenige tot in Frankrijk door, hetzij in kleine brochures, aan het waakzaam oog ontsnappende, hetzij in buitenlandsche dagbladen. Tegenover eenige onbezonnenen, die zulke bloeddorstige dwaasheden toejuichen, staat eene ontzettend groote meerderheid van eerlijke lieden, wier belangen in de waagschaal worden gesteld, wier geweten verontwaardigd wordt, zich met verbazing, en tevens met bezorgdheid afvragende: hoe toch komt het dat zoodanige gruweldaden ongestoord en openlijk kunnen verkondigd worden in een beschaafd land?

Om die indrukken te verklaren, dient men te weten, hoe ver de heftige taal en de waanzinnigheid dier revolutionaire redevoeringen al gaan. Ziehier een feit, hetwelk dagteekent van de maand November 1857. Men zal daaruit ontwaren wat er voorafgegaan is aan het werpen der granaten op 14 Januarij, hoezeer daartoe regtstreeks aangespoord is.

Te Londen is een koffijhuis nabij de *Temple Bar*, waar elken dag de kwestie wordt aangekondigd, die 's avonds behandeld wordt, terwijl men het publiek uitnoodigt aan de discussien deel te nemen. Dit koffijhuis is het *Discussion Forum*; men eet, men drinkt er, terwijl over de politiek gesproken wordt. Iemand door den eigenaar van het koffijhuis bezoldigd, neemt het voorzitterschap waar en leidt de beraadslagingen. In de maand November had men er openlijk de volgende kwestie aan de orde gesteld: »Is de koningsmoord in zekere omstandigheden geoorloofd?" Deze vraag werd in het openbaar behandeld.

Voor het overige is dit geen op zich zelf staand feit en slechts van voorbijgaanden aard. Den 9n. Februarij jl. hield de Fransche club, wier leden vergaderingen houden in *Wijlde Reading Rooms*, Leicester Square, eene bijeenkomst, waarin Simon Bernard, de medepligtige van Orsini, het woord gevoerd en zich in de heftigste taal uitgelaten heeft. Hij zeide, dat de keizer, de ministers, de heer de Persigny, alle hooge Fransche ambtenaren buiten de wet waren, en hij noodigde de aanwezigen uit, om met alle hun ten dienste staande middelen naar het leven dier personen te staan. Die rede, waarin het gemeene de loef trachtte af te steken aan het afschuwelijke, is met eene toejuiching begroet geworden, welke aan waanzinnigheid grensde.

Eindelijk verscheen, nog slechts eenige dagen geleden, namelijk den 24sten Februarij, eene brochure van Felix Pyat, getiteld: *Brief aan het Parlement en aan de drukpers.* Zij is het ware manifest van den moord, de bekende uitdagingen ten volle waardig.

Meer dan 150 pamfletten zijn in het licht verschenen sedert 1852, waarvan de meeste te Londen. Wij zouden hieruit veel kunnen aanhalen, ten bewijze, dat in deze zes jaren de moord voortdurend, ja bijna dagelijks gepredikt is. Wij zullen ons eenvoudig bepalen tot eenige regels, ontleend aan eene bekendmaking in 1857 door Felix Pyat. Zij zullen meer dan voldoende zijn om hetgeen wij zeggen te staven:

»In weerwil van al uwe voorzorgen, ten spijt van eene afsluiting als door een Chinesche muur, van uwe tolliniën, van uwe gezondheids-cordons, komen wij over de grenzen, dringen wij door, komen wij in de hutten, in de handen, onder de oogen, in het hart der werk- en landlieden, en het volk leest ons *quand même* . . Van Bordeaux naar Rijssel, van Angers naar Lyon, breiden zich de schotschriften van het genootschap *la Marianne* zijne mijnen en zijne loopers van kruid uit, welke een vonkje kan doen uitbarsten . . Ziedaar wat u schrik aanjaagt . . Gij weet dat onze brief aan *la Marianne* te Londen openbaar gemaakt is; dat het Londen is waaruit wij onze bliksems slingeren . . Ja, de stichters van het kwaad leven in Engeland . . Engeland is de schuldige, de deelgenoot, het land dat ons beschermt, waarin onze gedachten gedrukt worden.

Het is op die wijze dat zij zelven, ter vergelding van het verleende asyl, Engeland aanklagen en het aan het algemeen wantrouwen overgeven. Omdat dit land ten hunnen aanzien edelmoedig was, trachtten zij het verdacht te maken. Door aldus te handelen, bereiden zij zelven de beweging in de gemoederen voor, welke na den aanslag van 14 Januarij tegen deze kwalijk begrepen verdraagzaamheid ontstond, waarvan de oorzaak in toevallige omstandigheden, in de ongelegenheden van Engelands wetgeving, maar in geenen deele in de voornemens van de regering van koningin Victoria gezocht moet worden.

Nagenoeg op hetzelfde tijdstip had de schrijver van dit verachtelijk pamflet op het graf van een Fransch uitgewekene eene rede gehouden, en terwijl hij daar stond aan de groeve, vermat hij zich, met schending zelfs van den heiligen doodenakker, het volgende beroep op de wraak te doen:

»Wanneer zal dan toch eene heldhaftige hand de bloedschuld afdoen? Is het nog geen tijd om de dooden te wreken en de levenden te redden? Wanneer iemand zich verheft boven de openbare geregtigheid, dan moet hij onder de particuliere wraak vallen."

Meer dan tien duizend personen vingen deze Godlasterlijke woorden op, en de Engelsche drukpers die ze teruggaf, hetzij om daaraan hare goedkeuring te schenken, of ze te brandmerken, verspreidde ze daardoor naar alle oorden der wereld. De afschuw, dien deze woorden den weldenkenden inboezemde, uitte zich op eene verklaarbare wijze in grieven tegen de regering, welke zoo iets duldde.

Na dit alles — zoo lezen wij elders — wordt de questie van het regt van schuilplaats besproken. Dit wordt niet aangevallen, maar betoogd dat men dit regt niet moet verwisselen met het regt op een toevlugtsoord, dat de moordenaars van de verantwoordelijkheid hunner gruwelen ontheft.

»Men is een schuilplaats, zegt de brochure, schuldig aan alle overwonnen partijen; men is die hier schuldig zonder uitzondering, zelfs den rebellen; deze grens is onoverschrijdbaar. Den monsters echter, die tot geene partij dan tot die van den sluipmoord behooren, zijn wij haar niet verschuldigd."

In dezen zin gaat de brochure voort; zij zegt, dat Engeland het regt van schuilplaats niet kan opvatten op deze wijze, en tracht uit historische voorvallen, onder anderen uit het regtsgeding van John Peltier in 1803, aan te toonen, dat Engeland dit regt dikwijls op geheel andere wijze heeft begrepen. Met het oog daarop, leest men verder in dit werkje:

»Deze voorvallen (dat regtsgeding, enz.) hebben daarom een groot gewigt, en zullen dus voor de ministers der Koningin niet van belang ontbloot zijn. Zij bewijzen dat de Engelsche wetgeving, staatkunde en geschiedenis, even zoo als de algemeene grondregelen van het openbaar regt aller volkeren, tegen het onwaardig misbruik gekeerd zijn, dat men van Engeland's gastvrijheid maakt. Zij regtvaardigen geheel den eisch, dien de Fransche regering in het belang der algemeene nationale orde aan een bevriende magt moest stellen."

De brochure eindigt met den levendigen en hartelijken wensch, dat het verbond tusschen Engeland en Frankrijk in stand moge blijven. »Het was verstandig, dit verbond *aan te gaan*; het is in 't algemeen belang nuttig het te *handhaven*."

Men had wel niet kunnen denken dat de geschiedenis van den halsband van Maria Antoinette nog eens aanleiding tot een proces zou geven. En toch is het zoo. Zoo als men weet, trok de kardinaal de Brohan, na in 1784 korten tijd lid te zijn geweest van de constituerende vergadering, naar een gedeelte van zijn kerspel, dat op den regter Rijnoever lag. Hij overleed in het groothertogdom Baden, na eerst zijne nicht, prinses Charlotte de Rohan, thans gerepresenteerd wordende door de prinsen de Rohan in Boheme, tot universeele erfgename benoemd te hebben. De erfgenamen der regten van de heeren Böhmer en Bassange, hofjuweliers van Lodewijk XVI, procederen op dit oogenblik, tegen de prinsen van Rohan over de schuld, die uit den verkoop van den bekenden halsband resulteerde.

De keizer van Rusland heeft het vonnis van den krijgsraad bevestigd, waarbij de kapitein van den staf en brigade-chef der grenswacht, in het district Kalisch, gelegen aan de Pruissische grenzen, de baron von Wittinghof, van zijne adellijke titels en orden vervallen verklaard en tot gemeen soldaat is gedegradeerd, dewijl hij zich schuldig gemaakt heeft aan het ontvreemden van geldswaarden en brieven, bestemd voor militairen, die te Kalisch in garnizoen lagen.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 16den dezer, Z. M. Brik *Venus*, kommandant Voss, van Curaçao.

UITGEKLAARD.

Den 16den dezer, de Eng. schoener *Corsair*, kapt. J. G. Heijliger, naar Demerarij, lading: 17 balen schoone Katoen 5,310 pond, 4 kistjes inhoudende 29 gallons Bitter, 1 kist Manufacturen en 9 pies Cederhout.

Den 17den, het schip *Johanna Elisabeth*, kapt. C. J. Stapert, naar Amsterdam, via Coronie, lading: 70 vaten Suiker 96,494 pond en 8 stuks groen en purperharthout. — Passagiers: de HH. D. N. Cohen en . . . Middelveld.

Schepen in Lading.
NAAR AMSTERDAM.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal. Sluit 25 dezer.
Anna Lena, kapt. C. Zaad, adres bij J. H. Zaal. Sluit uiterlijk *Ultimo dezer.*

ADVERTENTIEN.

Godsdienstoefening bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, WOENSDAG den 21 April e. k., des avonds *half zeven ure.*

Voor de *Protestantsche Surinaamsche Mettray op Lustrijk*, wordt gevraagd een **Persoon** die geschiktheid bezit om onderwijs te geven aan de kweekelingen aldaar. Nadere informatien zijn te bekomen bij den President der Maatschappij Ds. C. VAN SCHAÏCK.

Paramaribo, den 14 *April* 1858.
C. CONRADI,
Secretaris.

Het ARMBESTUUR der *Nederlandsch Portugeesch Israëlitische Gemeente* binnen deze kolonie, eene **Loterij** wenschende te openen *ten behoeve der Armen dier Gemeente*, verzoekt de medewerking der Dames alhier, door de inzending van

VOORWERPEN

daartoe ten huize van den voorzitter, den heer S. H. DE GRANADA aan de *Graven straat*, La. B No. 70, en wel vóór of uiterlijk op den 30 Mei e. k.

Het BESTUUR voormeld vleit zich door genoegzame bijdragen, in zijn' wensch te zullen kunnen slagen; zich overtuigd houdende, dat dit beroep op de weldadigheid der dames in deze volkplanting, die veelmalen blijken van deelneming in het lot der Armen hebben getoond, ook ten behoeve harer Portugeesch Israëlitische Stadgenooten niet vergeefs zal zijn.

Paramaribo, den 15 *April* 1858.
Namens het Armbestuur voornoemd,
A. J. DA COSTA,
Lid en Secretaris.

AANBESTEDING.

ADMINISTRATEUREN der Plantages *Vreeland*, *la Paix* en *Johannisburg*, zullen aan den minst inschrijvende (mits de prijzen goedgekeurd) aanbesteden:

De levering der gedurende de eerstvolgende 6 maanden, benoodigde

Amerikaansche *WAREN*,

ten behoeve van opgemelde plantages, en zulks op de voorwaarden welke ten kantore van den eersten ondergeteekende ter lezing liggen; alwaar de inschrijvingsbilletten worden aangenomen en geopend op Donderdag den 22 dezer, des voormiddags te 10 ure, met vrijlating aan de inschrijvers om daarbij tegenwoordig te zijn.

Paramaribo, den 17 *April* 1858.
P. MAY.
H. G. ROUX.
(5148) H. A. TIRION.

Laatste VOORSTELLING.
GROOTE KUNSTVERTOONING.

M. LEO TAYLOR,
de groote Oostersche Toovenaar en Buikspreker,

heeft de eer het geacht publiek van Suriname te verwittigen dat hij

HEDEN AVOND

IN DE ZAAL VAN HET WAAGGEBOUW
DE WONDERBAARLIJKSTE TOEREN VAN BEHENDIGHEID EN GEESTBEGOOCHELING
zal vertoonen.

Entrée *f* 2,50. Kinderen *halve* prijs.
Zitplaatsen zijn te bespreken aan het Waaggebouw van 's morgens 8 tot 12 uren.
Aanvang te *acht* uur.

De toegangbilletten zullen op de vertoondagen te verkrijgen zijn aan het *Hotel Lyons*, de Societeit *de Hereeniging* en in het Waaggebouw. (5143)

TE KOOP

Zevenachttiende aandeelen in de Suiker Plantage **Boxel** en in de Katoen Plantaadje **Mary'shope,** de eerste gelegen aan de rivier *Suriname* en de tweede in *Coronie*; — beiden in een' goeden staat, in den laatsten tijd aanmerkelijk verbeterd en zeer rentgevend.

Nadere informatien te bekomen bij den Heer GEo. PRINGLE. [5145]
WASH. WILMANS.

TE HUUR:

Het **HUIS** en **ERF** aan de *Watermolen straat*, La. A No. 206, aankomende den Heer C. R. BERNER. Nadere informatien te bekomen bij L. SCHMIDT. [5144]

Vermist:

Een gouden **Medaillon**, waarin een *Dames Portret*, op Zondag ll., gaande van de *Luthersche Kerk* langs den *Waterkant* en *Watermolen straat.*

De vinder wordt verzocht hetzelve ter dezer Drukkerij te willen bezorgen, des verkiezende tegen eene goede belooning. (0000)

Verkrijgbaar bij
L. G. MALMBERG:
Neger Duffels, *Waakrokken*, Blaauw *LINNEN*, Dekens, **Groote KOFFIJ-ZAKKEN,** etc. etc. (5140)

J. D. JUDA & Co.

hebben ontvangen per de *»Emma"* van *Demerarij*:
RIJST, BLOM, SPEK, REUZEL in 15, 20 en 23 ℔ blikjes, ZEEP, *ALE* en *PORTER*.
Wederom voorzien van
de welbekende London Particular Madeira, Portwijn, Alsops Ale en primo kwaliteit Pale Brandij.
In Voorraad:
Amerik. PROVISIEN,
Zout, Tabak, blikjes EETWAREN, Stoelen, beschuit in blikjes, kistjes Rozijnen, Katoenzakkendoek, **Breeuwwerk**, Sarsaparilla, Caster Olie, Terpentijn, WORM-MIXTURE. (5142)

Extra Schotsche
HARING
in heele tobben, extra goedkoop mits
a CONTANT,
Surinaamsche **Mostard** in fleschjes, grof **ZOUT** los en in vaten,
Te bekomen bij
(5141) EDUARD KöLLE.

J. J. P. WESSELS,

op zijn vertrek naar Europa staande, berigt zijne geachte Begunstigers, dat zijne **Affaire** en **Boekbinderij** op den zelfden voet worden voortgezet.
Voorts
dat hij per het Schip *Maximiliaan* heeft ontvangen:

Af- en onafgesneden Schrijf-, groot en klein formaat gelinieerd Velijn-, superfine wit Bath en azuré Post-, Oliphant Cardoes,- druk Mediaan en Marmer **PAPIER**, beste stalen **Pennen**, waaronder de zoogenaamde Boggeltjes; **Schoolboeken**, Leijen en meer andere zaken tot **kantoor-, schrijf-** en **schoolbehoeften** behoorende.
Een keurig assortiment
PARFUMERIEN.
(5149)

Te bekomen bij
J. H. SWARTSMAN,
VERSCHE **PROVISIEN;**
en op Zondag morgen
ZUURKOOL per ℔ en per anker.
Alsmede:
GENEVER per vat, *puik puik*, à 38 *Cs.* per kan en per stoop 40 cts., mits à *contant*. (5147)

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » . . » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . . . » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25